

РЕШЕНИЕ

№ 6875

гр. София, 27.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **12933** по описа за **2024** година докладвано от съдия Танка Цонева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) чрез юрк. Д. Д. срещу Решение № 4930 от 11.11.2024 г., постановено по НАХД № 12488 по описа на Софийски районен съд за 2024 г., НО, 129-ти състав. С обжалваното решение е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на „Хидробетон“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева на основание чл.179, ал.3б във вр. чл.187а, ал.1 и ал.2, т.3 от ЗДвП за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалваното решение. Касаторът поддържа тезата, че установяването на нарушенията, свързани със заплащането на предвидените в чл. 10, ал. 1 от ЗП пътни такси, се извършва в отклонение от общия ред. Твърди, че електронният фиш е издаден при спазване на законовите разпоредби. Посочва, че съдът неправилно е приел, че в ЗДвП не е предвидена възможност за ангажиране на административнонаказателната отговорност на собствениците на пътни превозни средства /ППС/ по чл. 179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП. В тази връзка сочи, че разпоредбата не следва да се тълкува буквално, а систематично, като се отчитат и

другите текстове на ЗДвП. В подкрепа на доводите си касаторът цитира внесения в Народното събрание законопроект за изменение и допълнение на ЗДвП, въз основа на който е прието изменението и допълнението на някои разпоредби на ЗДвП, сред които е и чл. 189ж, обнародван в ДВ, бр. 105 от 2018 г. В заключение моли за отмяна на решението на Софийски районен съд и потвърждаване на процесния ЕФ, като правилен и законосъобразен.

С представен писмен отговор от 16.12.2024 г. от „Хидробетон“ ООД чрез адв. Р. Р., се оспорва основателността на касационната жалба. Изразява се становище, че първоинстанционният съд правилно и законосъобразно е отменил ЕФ, като се поддържат всички аргументи, изложени в първоначално подадената жалба и писмени становища по делото. Отправя се молба решението на Софийски районен съд да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. При такъв изход на правния спор претендира присъждане на разноски.

В съдебното заседание, проведено по делото касаторът – Агенция „Пътна инфраструктура“, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът – „Хидробетон“ ООД, редовно призован, се представлява от адв. Р., който оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена. Счита, че е приложим принципът на Европейския съюз за пропорционалност на наложената глоба в съответствие с решение по дело С-61/2023г. на СЕС. Претендира присъждане на направените разноски в производството, за който представя списък и доказателство за извършено плащане.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, се представлява от прокурор Т. П., която дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба, поради което моли съда да остави в сила обжалваното решение.

Административен съд - София-град, IV-ти касационен състав, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 07.08.2021 г. в 12:01 ч. ППС М. „3236 Б АКТРОС“ с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 35 000 кг., брой оси 4, екологична категория Евро 4, без ремарке, се движел по път А-6, пътен участък 50+427 с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платена пътна мрежа, като за ППС не е била заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т 2 от ЗП. Нарушението е установено с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП.

Предвид обстоятелството, че „Хидробетон“ ООД е собственик и ползвател на заснетото ППС, на юридическото лице бил издаден ЕФ № [ЕГН], с който на основание чл.187а, ал.2, т.3 във вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП във вр. с чл.10, ал.1, т.2 от ЗП.

За да отмени обжалвания електронен фиш Софийски районен съд е приел, че АПИ няма процесуална възможност да издава електронни фишове и да се отклонява от общия ред за ангажиране на административнонаказателна отговорност. Приел е също така, че законодателят е предвидил възможност да се издава ЕФ за нарушение на чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и за такова по чл.179, ал.3б от ЗДвП, каквото е процесното. Изяснил е, че облекчена процедура е визирана единствено в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, която предвижда издаването на ЕФ в отсъствието на контролен орган и на нарушител само при извършено нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП. Констатирал е още, че ЕФ е издаден след изтичане на едногодишния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН, което е самостоятелно основание за отмяна на същия. Установил е, че е налице липса на информация от значение и за преценка на тежестта на нарушението според изискването за пропорционалност на санкцията от една страна, както и изискванията на чл.2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО.

В мотивите си СРС е приел още, че не е спазено изискването за предварително уведомяване и предоставяне на възможност за заплащане на таксата, преди да се пристъпи към налагането на имуществена санкция в размер на 2500 лева, който размер значително надхвърля размерът на незаплатената такса и противоречи на принципа за пропорционалност, регламентиран в чл. 5 ДЕС.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Разпоредбата на чл.102, ал.2 ЗДвП предвижда, че собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство, а разпоредбата на чл.179, ал.3б ЗДвП гласи, че собственик на пътно превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно декларирани данни, посочени в чл.10б, ал.1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 2500 лв.

В разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП е предвидена възможност за издаване на ЕФ само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б от ЗДвП, каквото е настоящото. Съответно е следвало нарушението да бъде санкционирано по общия ред чрез съставяне на АУАН и издаване на НП. Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за издаване на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП изключва възможността за издаването им за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, АНО е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което е самостоятелно основание за отмяна на издадения санкционен акт. С оглед на това СРС правилно е приел, че не е следвало да бъде ангажирана административно наказателната отговорност на дружеството по чл.179, ал.3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл.189ж от ЗДвП.

На следващо място, настоящата касационната инстанция намира, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение, като съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.63д ал.1 от ЗАНН, основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 550 лева, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, IV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4930 от 11.11.2024 г., постановено по НАХД № 12488 по описа на Софийски районен съд за 2024 г., НО, 129-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Хидробетон“ ООД, ЕИК[ЕИК] сумата от 550 /петстотин и петдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: